

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012182
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115012182.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Vladimíra Tencera v trestnej veci odsúdeného Z. D., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.02.2016 sp. zn. 7PP/269/2015 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.05.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. D., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava V trestným rozkazom zo dňa 04.08.2014 sp. zn. 5T/76/2014 podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa právne odôvodnil ustanovením § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a vecne zistením, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, splnil aj jednu z dvoch materiálnych podmienok, keďže jeho správanie počas výkonu trestu je v súlade s ústavným poriadkom, avšak po vyhodnotení osoby odsúdeného a jeho predchádzajúcej trestnej činnosti dospel k záveru, že súčasne spĺňa druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v tom, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil, po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne prostredníctvom obhajcu odôvodnil a domáhal sa jeho zrušenia a podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že formálnu podmienku splnil vykonaním polovice uloženého trestu dňa 21.12.2015, odsúdenia, na ktoré prihlíadal súd I. stupňa sú staršieho dáta z rokov 1996 až 2004, od vykonania trestov uplynula doba 9 rokov, preto na tieto nemal súd I. stupňa prihlíadať. Predchádzajúci život odsúdeného bol predmetom posudzovania pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a jeho opätovné zhodnotenie by bolo v rozpore so zásadou vyjadrenou v § 38 Trestného zákona. Namietal, že nemožno prihlíadať na to, že v súčasnosti nie je vo výkone trestu pracovne zaradený, nemožno túto skutočnosť vyhodnotiť ako jeho negatívny postoj vo vzťahu k práci vo výkone trestu. V prípade podmiennečného prepustenia má záujem sa riadne zamestnať. Poukázal aj na to, že riaditeľom ústavu na výkon trestu bolo odporučené jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Okresný prokurátor sa po vyhlásení uznesenia sťažnosti vzdal.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj postup v konaní, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/76/2014 zo dňa 04.08.2014 v spojitosti s uznesením tohto súdu zo dňa 13.02.2015, ktorým bolo

rozhodnuté o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Trest mu bol uložený pre prečin podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona.

Odsúdený nastúpil výkon uloženého trestu dňa 31.09.2015 po tom, ako v tento deň vykonal trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/200/2014 zo dňa 24.09.2014. V tejto veci vykonával trest uložený mu podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 6 mesiacov.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že formálnu podmienku na podanie žiadosti o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil vykonaním polovice uloženého trestu dňa 21.12.2015. Krajský súd sa zaoberal aj hodnotením odsúdeného vypracovaným riaditeľom ústavu na výkon trestu. Na rozdiel od súdu I. stupňa dospel k záveru, že na základe tohto hodnotenia nemožno vyvodiť ani splnenie prvej materiálnej podmienky spočívajúcej v tom, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie. Správanie sa odsúdeného na priemernej úrovni a nevyvolávanie konfliktov samo osebe nie je takým správaním, na základe ktorého by mohol byť vyvodенý dôvodný záver o tom, že odsúdený preukázal polepšenie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na to, že odsúdenému neboli uložené žiadne disciplinárne odmeny, navyiac z hodnotenia vyplýva, že v predchádzajúcom ústave nebolo jeho správanie na požadovanej úrovni, nedodržiaval poriadok v osobných veciach a k zadaným úlohám pristupoval negatívne.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený nespĺňa druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v tom, že možno od neho dôvodne očakávať, že v prípade prepustenia bude viesť na slobode riadny život. Pochybnosti, o spôsobilosti odsúdeného viesť na slobode riadny život a vyvarovať sa páchaniu trestnej činnosti vyplývajú jednak z jeho trestnej minulosti, keď na základe z odpisu registra trestov je zrejmé, že v minulosti sa dostal 9-krát do rozporu so zákonom, boli mu uložené aj nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré vykonal, napriek tomu sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Bez povšimnutia nemožno ponechať ani tú skutočnosť, že práve v prejednávanej veci - trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/76/2014, bol odsúdenému uložený podmieňaný trest odňatia slobody, v skúšobnej dobe sa však neosvedčil, preto mu bol nariadený jeho výkon. Táto skutočnosť je taktiež rozhodujúca z hľadiska možnosti vysloviť priaznivú prognózu ohľadom možného očakávania, že odsúdený bude viesť riadny život. Navyiac aj skúsenosť obvineného s požívaním návykových látok na slobode, riziko jeho zlyhania zvyšuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmieňane prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona spĺňať súčasne tak formálnu ako aj materiálne podmienky. Krajský súd zistil, že odsúdený nespĺňa ani jednu z dvoch materiálnych podmienok. Z týchto dôvodov považoval napadnuté uznesenie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné napriek tomu, že súd I. stupňa nesprávne ustálil existenciu jednej materiálnej podmienky.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.